

रामस्यसत्कृत्येति कर्मणः शेषत्वविवक्षायां षष्ठी॥भवद्दर्शनादिभिर्वयं घन्याइत्यादिप्रियवचनैः सत्कृत्य सलिलं सलिलादिपूजाद्रव्यं आजन्तुः रामपूजार्थमिति शेषः॥१६॥
 आश्रमं च स्ववासस्थानभूतं प्राञ्जलयः निजकुलदेवतावतारत्वात् ॥ अन्यथा हि क्षत्रिये ब्राह्मणाञ्जलिकरणस्यानौचित्यं स्यात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ पूजनीयो देवता बुद्ध्या पा
 लकत्वेन गुरुत्वाद्वा मान्यो राजबुद्ध्या सत्कारार्हः ॥ तदेवाह ॥ राजेत्यादि ॥ दंडधरो दुष्टनिग्रहकर्ता सर्वलोकप्रसिद्धं पूजाहेतुमाह ॥ इन्द्रस्येति ॥ इन्द्रस्याशेषयागपूज्यस्य चतु
 र्भागः चतुर्थीशः ॥ यद्वेद्रस्य परमात्मनो विष्णोश्चतुर्थीशः ॥ एवकारेण न यस्य कस्यापि देवता सामान्यस्येति सूचितं ॥ १९ ॥ नमस्कृतोलोकैरिति शेषः ॥ एवं राजमात्रस्याप्येवं वि

ततो रामस्य सत्कृत्यविधिना पावकोपमाः ॥ आजन्तुस्ते महाभागाः सलिलं धर्मचारिणः ॥ १६ ॥ मंगलानि प्रयुञ्जानामुदापरमया यु
 ताः ॥ मूलं पुष्पं फलं सर्वमाश्रमं च महात्मनः ॥ १७ ॥ निवेदयित्वा धर्मज्ञास्ते तु प्राञ्जलयो ब्रुवन् ॥ धर्मपालो जनस्यास्य शरण्यश्च महा
 यशः ॥ १८ ॥ पूजनीयश्च मान्यश्च राजा दंडधरो गुरुः ॥ इन्द्रस्यैव चतुर्भागः प्रजारक्षति राघव ॥ १९ ॥ राजा तस्माद्द्वरान्भोगान्नम्यान्भुं
 क्ते नमस्कृतः ॥ ते वयं भवतारक्ष्या भवद्विषयवासिनः ॥ २० ॥ नगरस्थो वनस्थो वा त्वं नो राजा जनेश्वरः ॥ न्यस्तदंडावयं राजन् जितक्रो
 धाजितेंद्रियाः ॥ २१ ॥ रक्षणीयास्त्वया शश्वद्गर्भभूतास्तपोधनाः ॥ एवमुक्त्वा फलैर्मूलैः पुष्पैरन्यैश्च राघवं ॥

घत्वे साक्षाद्भगवतस्तवैवं विध
 त्वमिति किमु वक्तव्यमिति ध्वनिः ॥ ते वयं ऋषयः रक्ष्यत्वे हेतुर्भवद्विषयवासिन इति ॥ विषयो देशः ॥ सार्वभौमवत्त्वाद्दंडकारण्यमपि तद्देशे एवेति भावः ॥ विष्णवतारत्वात् सर्वो देशस्त
 वैवेति गूढोभिप्रायः ॥ २० ॥ ननु वनस्थेन बलहीनेन मया कथं भवं तोरक्ष्यास्तत्राह ॥ नगरस्थ इति ॥ नगरमयो ध्या ॥ त्वं नो राजा रक्षकः ॥ राजा जनेश्वर इत्याभ्यामिहामुत्र च त्वमेव
 रक्षकः सर्वशक्तिसंपन्नस्य नगरवनवासाभ्यामुपचयापचययोरभावादिति ध्वनितं ॥ ननु महाप्रभावानां कुतोरक्षकांतरापेक्षेत्यत आह ॥ न्यस्तेति ॥ त्यक्तभूतनिग्रहाः तत्र हेतुर्जि
 तक्रोधाः तपोनाशभयात् ॥ २१ ॥ अतो रक्षितव्याः गर्भभूताः यथा मातुर्गर्भे प्राप्नो जीवो मात्रा रक्ष्यते तद्वद्रक्ष्या इत्यर्थः ॥ अन्यैर्नीवारादिभिर्विविधाहारैः ॥